

«Lastekodu oli minu jaoks pääsetee!»

16. märts 2009

Lastekodu oli minu jaoks pääsetee!

Õhtuleht

Katrin Pauts

19.12.2005

«Mind visati kodust välja – võõrasisa otsustas ühel hetkel, et ma ei meeldi talle,» sai Maksimist viieteistkümneaastasena tänavapoiss. Nüüd õpib Tartu kristlikus noortekodus üles kasvanud Maksim Tartu Ülikoolis filosoofiat. Ja on üks neist, kes Eesti Lastefondi õppetipendiumi sai

Eesti Lastefond koos sponsoritega andsid lastekodukasvandikest tudengitele 3000 krooni toetust. Et lastekodust jõutakse kõrgkooli harva, siis on niisuguste noorte aitamine eriti tänuväärne.

Alates 1989. aastast Eesti Lastefondi jagatavat õppetipendiumi lastekodulastele said varem ka kesk- ja kutsekoolide õpilased, aga enam ei jätku kahjuks raha – aastas korra saavad 3000 krooni oma pangaarvele vaid üliõpilased. Et lastekodukasvandikest tudengeid on suhteliselt vähe, siis jätkus tänavu raha kõigile kõrgkooliõppureile, kes lastefondil teada.

Tänavapoisist sai üliõpilane

Neljapäeval olid 12 stipendiumisaajat palutud ühe sponsori Priit Pressi tillukesse lillepoodi Estonia puiestel.

Suurem osa neist noortest elab veel ülikoolipäevilgi lastekodus, kuhu nädalalõpul sõidetakse. Üks tudeng elab üürikorteris, paaril on ainsaks peavarjuks ühiselamu. Kui paljudele teistele tudengitele on abiks õppelaen, siis lastekodulapsel pole käendajaid enamasti kuskilt võtta.

Tartu kristliku noortekodu kasvandik Maksim õpib Tartu Ülikoolis I kursusel filosoofiat. See, et ta kõrgkooli jõudis, on tegelikult väike ime – VII klassis, kui tal kodus probleemid hakkasid, jäi õppimine kolmeks aastaks toppama.

Viieteistkümneaastasena sai Maksimist tänavapoiss. «Mind visati kodust välja – võõrasisa otsustas ühel hetkel, et ma ei meeldi talle.»

Kui ta noortekodus uue pesapaiga leidis, hakkasid ka hinded tasapisi paranema. Raskusi tegi vaid eesti keel, kuid nüüd räägib Maksim seda enam-vähem puhtalt, vaid kerge aktsendiga.

Praegu elab ta ülikooli ühiselamus, kuid lastekodu toetab teda endiselt. Sellepärast ei pea Maksim eluks esmavajaliku ehk toidu, rõivaste ja õppevahendite pärast muretsema – söögivaru võtab ta lastekodu külmkapist, ja kui on vaja midagi muud, siis tarvitseb lihtsalt öelda.

(Eesti Lastefondi juhataja Sirje Grossmann-Loot märgib siinkohal, et kuna Maksim elab eralastekodus, on tema olukord märkimisväärselt parem kui riigi hoolealustel.)

«Lastekodu päästis mu!»

Hoopis rohkem peab vaeva nägema Tallinna Ülikooli II kursuse tudeng Kristiina, kes on juba 11 aastat olnud Tallinna lastekodu kasvandik. Sinna sattus ta sellepärast, et alkohoolikust ema, kes praeguseks on surnud, ei hoolitsenud tema eest.

Kristiina saab riigilt iga kuu 730 krooni söögiraha. «See on umbes 23 krooni päeva peale, sellega ära ei ela,» on ta kogenud.

Särasilmne ja rõõmsameelne neiu käib poole kohaga töö: jälgib ühe välisfirma heaks Rootsi uudistekanalaid. Töökoha sai ta alles hiljuti. Rootsi keelt aga õppis andekas tüdruk Noarootsi

gümnaasiumis.

«Lastekodu oli minu jaoks tegelikult pääsetee,» pihib Kristiina. Tema sõnul ei olnud ta päriskodus elades kuigi hea õpilane. «Õpetajad ei andnudki mulle siis lootust! Olin enam-vähem kõige halvem õpilane.»

Alles lastekodus hakkasid hinded paranema: «Seal oli võimalusi rohkem. Oli rohkem aega ja rahu.» Peagi õppis ta ainult neljadele-viitele. Ka ülikoolis on ta saanud peamiselt vaid A-sid ja B-sid ehk häid ja väga häid hindeid.

Koolipäevil elab Kristiina ühiselamus. Kui kaaslased sõidavad nädalavahetuseks vanemate juurde, pakib tema samuti koti ja seab sammud lastekodusse.

Kristiina suur unistus on hea karjäär ja korralik palk. Saadud 3000 krooni ei kuluta ta kohe ära, vaid paneb tuleviku tarvis tallele.

Peale Priit Pressi lillepoe, kus igalt müüdüd roosilt kroon laste heaks annetatakse, aitab Eesti Lastefondil lastekodulapsi toetada ka AS Lihtsad Maapoisid, kelle jõulukaarte ostes saab igaüks lastekodulapsi samuti krooniga toetada.